

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินความสอดคล้องระหว่างการจัดประสบการณ์กับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูในจังหวัดนครปฐม (2) ประเมินความสอดคล้องระหว่างการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูในจังหวัดนครปฐม และ (3) เปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์และการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูตามอายุ สาขาที่จบการศึกษา ประสบการณ์สอน และสังกัดของโรงเรียน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการประเมิน คือ ครูปฐมวัยที่สอนเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และครูปฐมวัยที่สอนเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูปฐมวัยที่สอนเด็กชั้นอนุบาล 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 41 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูปฐมวัยที่สอนเด็กชั้นอนุบาล 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 41 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 82 คน ซึ่งการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้สังกัดเป็นชั้นของการสุ่มและใช้ครูเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ 4 ตัว ได้แก่ อายุของครู สาขาที่จบการศึกษาของครู ประสบการณ์สอนของครู และสังกัดของโรงเรียนของครู ตัวแปรตาม 2 ตัว ได้แก่ ความสอดคล้องระหว่างการจัดประสบการณ์กับมาตรฐาน การเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย และความสอดคล้องระหว่างการประเมินทักษะกับมาตรฐาน การเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสำรวจสภาพการจัดประสบการณ์ การประเมินทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

3.2 แบบสำรวจสภาพการจัดประสบการณ์ การประเมินทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย สำหรับครูแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครู เป็นแบบชนิดเลือกตอบ ตอนที่ 2 การสำรวจวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการจัดประสบการณ์และการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครู โดยกำหนดดัชนีความสอดคล้องตามหลักการประเมินความสอดคล้องของพอร์เตอร์ (Porter, 2002)

4.2 เปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์และการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูตามอายุ และประสบการณ์สอนโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์และการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูตามสาขาที่จบการศึกษาและสังกัดของโรงเรียน โดยการทดสอบค่าที

1. สรุปการวิจัย

1.1 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างการจัดประสบการณ์กับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูในจังหวัดนครปฐม

ผลการวิจัยพบว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างการจัดประสบการณ์กับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูในจังหวัดนครปฐม มีค่าเฉลี่ยความสอดคล้อง เท่ากับ 0.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ 0.75

1.2 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูในจังหวัดนครปฐม

ผลการวิจัยพบว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูในจังหวัดนครปฐม มีค่าเฉลี่ยความสอดคล้อง เท่ากับ 0.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ 0.75

1.3 ผลการเปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์และการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูในจังหวัดนครปฐม ตามอายุ สาขาที่จบการศึกษา ประสบการณ์สอน และสังกัดของโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีอายุแตกต่างกัน ครูที่จบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์สอนแตกต่างกัน และครูที่สอนในโรงเรียนต่างสังกัดกัน มีค่าความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์ และการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยไม่แตกต่างกัน

2. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน มุ่งประเมินความสอดคล้องระหว่างการจัดประสบการณ์กับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย ประเมินความสอดคล้องระหว่าง การประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย และเปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์ และการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูตามอายุ สาขาที่จบการศึกษา ประสบการณ์สอน และสังกัดของโรงเรียน ผู้วิจัยนำเสนออภิปรายผลการวิจัยดังนี้

2.1 วิธีการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ปฐมวัยที่ครูใช้

การวิจัย พบว่า ครูจัดประสบการณ์ได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย แสดงให้เห็นว่าครูให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมด้านคณิตศาสตร์ให้กับเด็กปฐมวัย จึงนำประสบการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ตามที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 กำหนดไว้มาจัดกิจกรรมทางคณิตศาสตร์ให้กับเด็ก ซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เมื่อสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2553) ได้จัดทำและพัฒนารอบมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ขึ้นมา เพื่อให้สถานศึกษาและครุมีแนวทางในการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์ปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานเดียวกัน ครูมีประสบการณ์ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้คณิตศาสตร์แล้ว จึงสามารถเลือกใช้วิธีการจัดประสบการณ์ได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ส่วนในประเด็น วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูใช้มากที่สุด คือ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เป็นไปตามแนวคิดพื้นฐานของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2553) ระบุไว้ ซึ่งเป็นไปตามที่วราวุธ นิลเขต (2553) ทำการวิจัยพบว่า ทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปฏิบัติจริงมีทักษะทางคณิตศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับสูง จำแนกรายด้าน พบว่า ด้านการเปรียบเทียบอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนด้านการหาความสัมพันธ์และ ด้านการรู้ค่าจำนวนตัวเลขอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังทดลองทั้งโดยรวมและราย

ด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปฏิบัติจริงมีทักษะทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ดังเช่น อรุณี เอี่ยมพงษ์ไพฑูรย์ (2546, น. 48-49) ได้กล่าวว่า การเสริมสร้างทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ให้กับเด็กทำได้โดยให้เด็กลงมือปฏิบัติจริงใช้ประสบการณ์และสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็กผ่านกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้คิดค้นหาเหตุผล แก้ปัญหา เกิดความคิด และเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ (2550, น. 25) ที่กล่าวไว้เช่นกันว่า การจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริง มุ่งให้เด็กมีความสนใจและเกิดคำถาม สามารถค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองภายใต้การสนับสนุนของครู และอัญชลี ไสยวรรณ (2553, น. 26) ได้กล่าวไว้ว่า การเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับชีวิตและกิจกรรมประจำวัน และเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมจะช่วยพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ดีขึ้น

2.2 วิธีการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ปฐมวัยที่ครูใช้

การวิจัย พบว่า ครูใช้วิธีการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย ซึ่งเป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 75) ได้ระบุไว้ว่า การประเมินพัฒนาการของเด็กถือเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้ปฏิบัติหรือเรียนรู้ในแต่ละวัน เมื่อครูจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กก็ต้องทำการพิจารณาพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็กว่าเป็นไปตามจุดหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2553, น. 23) ระบุไว้เช่นกันว่า การประเมินทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์มีความสำคัญเท่าเทียมกับการวัดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ และกระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่ครูต้องนำข้อมูลไปใช้สรุปผลเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของพัฒนาการที่กำหนดไว้ในแต่ละช่วงอายุของเด็ก และการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ ยังเป็นระบบควบคุมคุณภาพของการเรียนรู้โดยเป็นการตรวจสอบแต่ละขั้นตอนของการเรียน การสอนว่ามีคุณภาพหรือไม่ เพื่อให้ครูนำข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินมาวางแผนพัฒนาวิธีการจัดประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการสอน ในแต่ละครั้ง ดังนั้นเมื่อครูจัดประสบการณ์การเรียนรู้ครูก็ต้องทำการวัดและประเมินให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และตัวชี้วัดโดยการเลือกวิธีการประเมินต้องเลือกให้เหมาะสม กับวัตถุประสงค์ ของเรื่องที่จะประเมิน เพื่อตรวจสอบตามจุดประสงค์และตัวชี้วัด สำหรับวิธีการประเมิน ทักษะคณิตศาสตร์ปฐมวัยที่ครูใช้มากที่สุด คือ การสังเกต ซึ่งการสังเกตเป็นวิธีการที่ได้รับ การยอมรับจากนักการศึกษาปฐมวัยว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อาทิ กุลยา ดันติผลชีวะ(2551, น. 228) ได้กล่าวไว้ว่า การสังเกตเป็นวิธีการและเครื่องมือประเมินสำคัญ

สำหรับการประเมินการเรียนรู้ ซึ่งประเมินได้ทั้งขณะที่เด็กปฏิบัติกิจกรรมและสังเกตจากผลงานของการกระทำที่ถ่ายถอดออกมา เป็นรูปธรรม สอดคล้องกับความคิดของอรรถพรณ บุตรกัตัญญ (2557, น. 3) ได้กล่าวว่า การสังเกตเป็นวิธีการที่ใช้มากที่สุดเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กด้วยการเฝ้าดูและการฟังในสิ่งที่เด็กกำลังทำหรือพูดอยู่ การสังเกตจึงเป็นทักษะการประเมินที่สำคัญสำหรับครูปฐมวัย ตามที่หลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้ระบุไว้ เพราะถ้าครูใช้วิธีการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ ที่ไม่เหมาะสมกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้จะส่งผลให้การจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน ไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งวิญญู ทรัพย์สมบัติ (2555, น. 21) ได้กล่าวว่า ถ้าครูใช้วิธีการประเมิน ที่ไม่เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและมาตรฐานการเรียนรู้จะทำให้เด็กนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง เป็นไปตามที่นราศักดิ์ไชยเรือง (2558) ทำการวิจัย พบว่าหากครูใช้วิธี การประเมินที่ไม่ถูกต้องจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา การใช้วิธีการวัดและประเมินผล ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานจะช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็ง ของนักเรียนได้

2.3 ผลการเปรียบเทียบความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์ และการประเมินทักษะกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูในจังหวัดนครปฐมตามอายุ สาขาที่จบการศึกษา ประสบการณ์สอน และสังกัดของโรงเรียน

การวิจัย พบว่า ครูที่มีอายุ สาขาที่จบการศึกษา ประสบการณ์สอน และสังกัดของโรงเรียนที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการจัดประสบการณ์และการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ปฐมวัยของครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปิ่นนิตย์ พันธ์พิทักษ์ ฉัตรสุนทโรทยาน (2557) ที่พบว่า ครูการศึกษาปฐมวัยที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู และมีสังกัดที่ปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาปฐมวัยไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเบญจวรรณ รัตนะ (2554) ที่พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าความสอดคล้องเฉลี่ยของวิธีการสอนกับมาตรฐานการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ส่วนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินพัฒนาการไปสอดคล้องกับงานวิจัยของลักษมี ชุมภูธร (2550) ที่พบว่าสภาพการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ของผู้สอนจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนเด็กปฐมวัย พบว่า ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของวสุรี ทิพนนต์ (2555) ที่พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 ที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยไม่แตกต่างกัน และครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน และระดับชั้นที่สอนต่างกันมีเจตคติต่อการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยไม่แตกต่างกัน เหตุที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะครูปฐมวัยส่วนมากจบการศึกษาสาขาปฐมวัย

มีประสบการณ์ในการสอนระดับปฐมวัย ส่วนครูที่ไม่ได้จบการศึกษาสาขาปฐมวัยก็มีการพัฒนาตนเองโดยการเข้าร่วมโครงการฝึกอบรม เรื่อง การจัดกิจกรรมบูรณาการวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีปฐมวัย ตามที่ศึกษานิเทศก์ได้นำมาขยายผลจัดการอบรมให้กับครูในเขตพื้นที่การศึกษาที่ตนเองรับผิดชอบ และตัวครูเองต้องการพัฒนาตนเองเพื่อให้มีความรู้ ตามมาตรฐานวิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ครูใช้วิธี การจัดประสบการณ์และวิธีการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ปฐมวัยไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า ครูจัดประสบการณ์และประเมินทักษะคณิตศาสตร์ปฐมวัยได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่มีลักษณะเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน ซึ่งการจัดการศึกษาอิงมาตรฐานจะประสบความสำเร็จได้จะต้องจัดการศึกษาให้เกิดความสอดคล้องขององค์ประกอบของระบบการศึกษาทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ มาตรฐาน หลักสูตร การสอน และการประเมิน ดังนั้นหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่อิงมาตรฐานเพื่อสร้างเสริมให้เด็กปฐมวัยได้มีประสบการณ์การเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างเหมาะสมกับวัย และเป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงควรจัดโครงการหรือกิจกรรมพัฒนาครูให้มีความรู้ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยที่อิงมาตรฐาน เพื่อให้ครูได้เกิดทักษะและมีความรู้ในการจัดการศึกษาที่อิงมาตรฐานอย่างแท้จริง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญกับการปฏิบัติของครู ซึ่งในการปฏิบัติจริงครูสามารถใช้วิธีการจัดประสบการณ์ วิธีการประเมินทักษะนอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย แผนการจัดประสบการณ์ เครื่องมือที่ครูใช้ในการวัดและประเมินการเรียนรู้ของเด็ก สังเกตวิธีการจัดประสบการณ์และวิธีการประเมินของครู และสัมภาษณ์ครูและเด็กร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปใช้ส่งเสริม พัฒนาการจัดประสบการณ์ และการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ปฐมวัยของครูให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยยิ่งขึ้น

3.2.2 ควรประเมินความสอดคล้องระหว่างการจัดประสบการณ์กับการวัดและประเมินของครูด้วย เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าครูเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินได้สอดคล้องกับวิธีการจัดประสบการณ์ที่ครูใช้หรือไม่และควรมีการประเมินความสอดคล้องของมาตรฐานกับเครื่องมือประเมินคณิตศาสตร์ปฐมวัยด้วย เพื่อให้ไม่มั่นใจว่าครูทำการสอน ทำการวัดและการประเมินโดยใช้เครื่องมือประเมินได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

